

263. 15.

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG.

(Ingezonden bij brief van 18 April 1940.)

Evenals de leden, aan het woord in het begin van het verslag, heeft de ondergeteekende zich aanvankelijk op het standpunt gesteld, dat de tegenwoordige omstandigheden aanleiding gaven om het geheele systeem der contingenteringen in een ander licht te zien. Uit dit standpunt is zijn verzoek aan de Commissie van Advies voor de Crisisinvoerwet voortgevloeid om te willen nagaan, in hoeverre er nog aanleiding is om de bestaande invoerbepalingen te handhaven, hetgeen dan ook inderdaad heeft geleid tot het beëindigen van een reeks van contingenteringsmaatregelen. Tevens werd ten aanzien van de toepassing der voortgezette contingenteringen een groote soepelheid betracht.

De ervaring heeft echter spoedig geleerd, dat de omstandigheden geenszins in die mate zijn gewijzigd, als oorspronkelijk werd verwacht. In dit verband dient te worden bedacht, dat de Crisisinvoerwet in hoofdzaak op eindproducten is toegepast en dat ook thans in tal van landen een neiging bestaat om deze eindproducten, die voor de handelsbalans van de betreffende landen veelal van beteekenis zijn, tot elken prijs uit te voeren. Een blik op de invoerzijde van de Nederlandsche handelsbalans is voldoende om het bovenstaande te illustreeren. De ondergeteekende heeft dan ook slechts kunnen constateeren, dat het gevaar voor overmatigen invoer bij tal van artikelen minstens even groot is als vóór het intreden van de huidige situatie, zoodat hij, met het oog op het behoud van de werkgelegenheid hier te lande, wel genoodzaakt was om de verlenging van een reeks van contingenteringen te bevorderen, terwijl zelfs moest worden overgegaan tot een stringenter toepassing van het meerendeel der invoerbepalingen. In dit verband is tevens in

aanmerking genomen, dat, naar hem gebleken is, de voorraden grondstoffen van de betrokken industrieën bevredigend zijn. Bovendien is in de praktijk gebleken, dat de invoercontingenten ook thans nog een rol kunnen spelen bij het tot stand komen van handelsakkoorden.

Ten aanzien van de vraag, of, indien het handhaven van industrieele afspraken het motief vormt voor de verlenging van een contingentering, niet wordt afgeweken van de bepaling, dat de Crisisinvoerwet slechts kan worden toegepast bij geïnduceerde vrees voor overmatigen invoer uit het buitenland, wil de ondergeteekende er op wijzen, dat deze afspraken, en dit is met name het geval bij cement en espagnoletten, in den regel zijn gebaseerd op den normalen invoer. Bij opheffing der contingentering bestaat het gevaar, dat het buitenland, en met name voor zoover dit buiten de akkoorden staat, aangehouden door de ten gevolge van de marktordening hier te lande geschapen gunstige situatie, boven de geaccordeerde quanta zal gaan leveren, hetgeen zou neerkomen op een meer dan normalen invoer, welke reeds uit dien hoofde overmatig zou zijn. De ondergeteekende kan in dit verband nog verwijzen naar hetgeen door hem is gezegd op blz. 14 van de nota betreffende de gevoerde contingenteringpolitiek en haar gevolgen over de jaren 1936—1938.

Gezien het bovenstaande, kan de ondergeteekende de vraag, of hij de tegenwoordige toepassing van de Crisisinvoerwet in overeenstemming acht met de criteria, welke daarbij behooren te worden in acht genomen, bevestigend beantwoorden. Hij zal er inmiddels zorg voor dragen, dat een en ander in de toelichting op de verschillende ontwerpen van wet tot bekrachtiging van contingenteringbesluiten duidelijk tot uitdrukking komt.

De groote invoer van haarden en kachels is, naast de abnormale koude, toe te schrijven aan de hierboven reeds vermelde soepelheid ten aanzien van de toepassing der contingenteringen. Zooals werd medegedeeld, wordt thans wederom meer toegezien op het handhaven der beperking van den invoer, waarmede het effect der contingentering eveneens zal toenemen.

De Minister van Economische Zaken,
STEENBERGHE.